

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. III. Jesus Christus usus est supremo Monarcha in terris regnante,
quando mundum suo consecravit introitu, velut suo cæremoniaro, ad
manifestandum nobis, quòd Deus sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

troitum, maximum & dignissimum fuisse homagium, quod poterat ipsi exhibere?

Cur bonæ animæ ament silentium & solitudinem?

Haud obscure video, desuper inquit hospes noster, si ita res sumatur, contineri quidpiam magni & augusti in hoc silentio, & in his tenebris, quod non omnes observant: hinc non miror, quod pleræque animæ devotæ silentium quærant & tenebras, ad familiariter agendum cum Deo in oratione sua. Sed plebs hominum tam spiritualis non est, ut refulgere videat majestatem Dei in tenebris, & resonare audiat ipsius excellentias in silen-

tio; optarent ipsi quidquam magis exploratum sensibus, magisque suæ accommodatum ruditati congenitæ, quo imprimeretur sibi cum metu reverentia Deo debita.

Difficile est persuadere nobis aliquam excellentiam, quam non videmus; quando intuemur nonnisi vilitates abjectiones, infirmitates, palpabiles & manifestas, quæque cum excellentia subsistere non possunt. Jam nil aliud quasi video, nisi has in modo, quo Jesus Christus ingredi voluit in mundum. Ah! quænam sunt illæ, reposuit Ecclesiasticus.

ARGUMENTUM.

Jesus Christus usus est supremo Monarchâ in terris regnante, quando mundum suo consecravit introitu, velut suo Cæroniario, ad manifestandum nobis, quod Deus sit.

ARTICULUS III.

AN negare potes, inquit ipsi hospes, quod Christus Jesus, nascendô obtrinxerit se actione quâdam servili, quod procul abest à majestate alicujus Monarchæ solemnem cum pompa suam celebrantis invectionem? Siquidem Evangelium nos docet, quod Cæsar Augustus, qui tunc dominabatur mundo, publicaverit edictum in toto suo imperio, quo omnes ipsius subditi ob-

co, unde suam trahebant originem, omnes sua dare nomina, & insuper certum aliquod pendere tributum. Jesus Christus adhuc conclusus in utero Matris in Bethlehem, eò quod fuerit de familia Regis David, qui in parvo hoc loco fuerat natus. Vadit igitur obtemperatum Principi, antequam ipsius nasceretur subditus; & Joseph, qui ipsius censebatur parens, dato suo nomine,

H h 2

fol-

Videtur Jesus Christus ingrediens mundum comississe opus servile.

Luc. 2.

solvit tributum pro ipso, nascitur ergo obiens munus & onus subditi, pendens tributum & vestigal summo suo Principi, nihil hoc est certius, cum verbis expressis id referat Evangelium. Non ergo amplius facienda mentio est de excellentiis, velut in introitu alicujus Monarchæ, cum revera manifesta hæc signa sint vilitatis & abjectionis, quæ conspiciuntur in pauperis cujusdam subditi nativitate.

Jesus Christus Omnia sanè hic magna sunt, reponit Ecclesiasticus; sed nil videtur velut su-
intravit mundum deo, quod magis ipsius attollat
velut su- & magnificat gloriam, quam id
premus Mo- ipsum, quod tu accipis pro vilitate.
narcha, Prænuntiârunt Prophetæ, futurum ipsum Principem pacis, & Regem pacificum: Ecce quare voluerit totum potiri mundum in adventu suo, altissimâ & universalissimâ pace, quæ unquam inspecta fuerit inter homines, sicut in Spiritu præviderat Isaias:

Isa. 14. *Conquievit, & siluit omnis terra: Et ad stabiliendum illam, misit ante se Imperatorem Augustum velut suum Vicarium: probè enim nôsti, non nisi ipsius auctoritate & potentiâ, omnes mundi Principes legitimè jura dare & impere populis: Per me Reges regnant.*

Prov. 8. v. 15. Hanc ob rem locupletavit magnum hunc Principem dotibus adèdè raris, ut non procul absint ab illis Regis Salomonis: cum lavit ipsum felicitate, prosperita-

te, benedictione temporali, consultò volens regnare ipsum longo tempore, ut juxta inclinationes clementiæ suæ congenitæ, universalem firmaret pacem in toto suo imperio: quod tam auspiciato confecit eventu, ut quadragesimò secundò annò Imperii sui, claudi & obfirmari jussit templum Jani, quod tempore belli semper servabatur apertum, & quiescere omnia jussit arma, ut universo orbi gustandam propinaret dulcedinem pacis, quâ fruebatur.

Eo tempore eximium illud ex-
Jesus Christus antlavit opus, pro cujus execu-
confignavit tione supremus cælorum Rex
imperium ipsum miserat in mundum, tam
Augusto, ut que auspiciato felicitaverat regi-
disponeret mine. Elegerat ipse viginti qua-
mundum ad tuor Magnates, & sui Optima-
se recipien- tes Imperii, quibus mandatam
dum. dedit, ut universalem conficerent suorum subditorum recensio- nem, ipsorum annotarent nomina, & tributum acciperent ab ipsis. Et hæc primâ vice peracta fuit recensio universalis totius Imperii Romani, ubi Judæi tam benè quàm alii populi recensiti sunt, suum solventes tributum, & subditi declarati Romanorum.

Inveniebantur viginti septem
Stupendus -
numerus mi- milliones, & septingenti milleni
litantium sub homines, omnes idonei ad ca-
Cæsare Au- pessenda arma, exceptis sceminis,
gusto, parvulis & senibus. O sapientia
DEI, quàm es admirabilis in di-
spoli-

Drexel. de
Christo na-
scente. p. 1.
c. 1. § 2.

Jesus Christus
natus est Au-
gusto ad fa-
ciendam re-
censionem
populi sui.

spostione tua! Imperatori Au-
gusto fortassis non fuerat ani-
mus, nisi ut cognosceret Imperii
sui vires & amplitudinem; vel
ut suum locupletaret thesaurum
ex tributis, à tanto subditorum
numero sibi porrectis. Sed igno-
rabat, servire se altissimo provi-
dentiae magni Dei viventis con-
silio, qui non tradiderat ipsi in
manus totius mundi imperium,
nisi ut uteretur illò velut magnò
Cæremoniario ad disponendum
benè omnia in inferiori hoc
mundo, pro Introitu Filii sui
unigeniti.

Inusitatum hoc Imperatoris
Augusti edictum, non erat nisi
executio occultorum mandato-
rum cœli, ad deducendum JE-
sum Christum velut in trium-
pho Bethlehemum, & collocan-
dum ipsum suprà solium Impe-
rii sui, quòd illud erat Regis Da-
vid, unius ex avis suis, juxtà hoc
tam manifestum Isaia affirman-
tis vaticinium: *Super solium Da-
vid & super regnum ejus, sedebit Rex
in æternum.* Hæc descriptio impe-
rii, ubi omnia nomina subdito-
rum id constituentium, annota-
ta fuere, nullò exceptò, non erat,
nisi ad significandum juxtà men-
tem sancti Gregorii, quòd *Ille ap-
parebat in carne, qui electos suos ad-
scriberet in æternitate.* Tributum
hoc, quod pendere voluit cum
omnibus aliis, non erat servitus,
sed liberalitas magnifica, quâ dare

voluit artham solutionis univer-
sali, quam facere intendebat, sol-
vendo omnia nostra debita, ad
satisfaciendum justitiæ DEI Pa-
tris sui, inexhaustos nobis ape-
riens thesauros divinarum divi-
tiarum suarum, gratiarum, meri-
torum & satisfactionum. Et de-
nique omnia, quæ egit Augustus
Imperator, non erant, nisi ad e-
xequendum, abs eo, quòd id
nòisset, mandata majoris se Im-
peratoris, quò utebatur velut pu-
blici statûs Administro, cum ipse
semper infinitâ ratione sublimior
fuerit in paupere nativitate suæ
stabulo, quàm Cæsar in imperii
sui solio: *Celsior in stabulo Christus,
quàm in culmine Imperii Augustus.*

S. Thomas rem admirandam
observat, quòd Imperator Augu-
stus regnaverit adhuc quatuor-
decim annis à nativitate Domi-
ni nostri; sed quòd à die introitus
hujus Dei absconditi in terram,
condiderit decretum ex inspirati-
one cœlorum speciali, & citrà hoc
forsan, quòd sciret, cur id face-
ret? quâ inhibebat, ne ullus in
toto regno suo se appellat Ma-
gistrum vel Dominum. Qui
mysterium sub hoc absconditum
intellexisset clare, id esse, quòd su-
premus mundi Monarcha sit na-
tus, omnesque mundi homines
deinceps se non debeant aestima-
re, nisi humiles ipsius subditos?

Cedrenus Nicephorus, & post
ipso Baronius in Prolegomenis
super

Signum, quod
Cæsar Augu-
stus non fue-
rit nisi mini-
ster Jesu
Christi,

Isa. 9.

S. Greg. hom.
8. in Evang.

JESUS Christus super **Annales** suos, plus adhuc nascens apparuit **Augusto** **Cæsari**, qui noluit amplius appellari **supremus** **Monarcha** mundi.

Vide **Cornel.**
à **lap.** in **Dan.**
c. 2.

Origio **Eccle-**
sie **Ara** **cœli**
tane, **quæ** **Ro-**
mæ **specta-**
tur.

asserunt, quod ipsemet **Augustus** nuncupari non voluerit **supremus** **Imperii** **Dominus**; quodque traditio velut certissimum teneat, ipsum tam inusitatum non concepisse consilium, nisi ex eo, quod **JESUS** **Christus** in **Bethlehem** nascens, ipsi **Romæ** apparuerit in **Capitolio**, quodque, cum se ipsi manifestasset velut **supremum** **Monarcham**, qui descenderit de **cœlo** ad afferendam salutem hominibus, **supremos** ipsi exhibuerit honores. Aliqui

adjungunt, quod honorari voluerit admirandum illum apparitionis locum, & nuncupari **Aram cœli**; insuper erigi jussit altare nulli alias sacratum idolo, sed reservatum honori solius **illius** **Dei**, quem descendere viderat de **cœlo**; quodque semper hunc locum singulari profecutus fuerit veneratione, & majori, quam loca, ubi **Dii** **imperii** adorabantur.

Credibile est juxta omnem verisimilitudinem, hanc eandem esse traditionem, quæ vigeat adhuc tempore **Magni** **Constantini** **Imperatoris**, quæ permovit hunc **Principem** pietate plenum ad existruendam speciosam **Ecclesiam** in eodem loco in honorem **Infantis** **JESU**, & **sanctissimæ** **Matris** **ejus**, semper **Virginis**, quæ hodie adhuc consistit penes **magnum** **Cœnobium** **Religiosorum**

sancti **Francisci**, qui **dies** **noctes**que decantant laudes **DEI** in hac **Ecclesia**.

Post hæc, te interrogo, an nondum videas **magnificum** factum ab ipso in orbem introitum, eod quod non solum firmaverit pacem in toto universo, sicque omnes rapuerit creaturas in admirationem & silentium; sed etiam, quod tantâ cum gloriâ fuerit usus servitiis & obsequiis **Imperatorum**. Quantô demulceor cordis gaudiô, ô adorandissime **JESU**! quod non obstantibus cunctis in speciem abjectis vilitatibus, quibus amore mei obvolvere & abscondere voluisti divinas excellentias tuas tempore **nativitatis** **tuæ**, illæ tamen videantur resplendere, tu agnoscaris, tu adoreris ubique, eod quod æquali ratione ubique sis **Deus**! sed dissipata quantocyus omnes nubes, quibus obvolveris, ô **divine** **Sol**! exurge è sinu **auroræ**, & conspiciendum te præbe toti universo in pulchritudine tua: rapies ad te omnium corda hominum.

Dices forsan, hæc omnia non videri; nec constare quod **Augustus** **Imperator** cuncta hæc fecerit pro obsequio, & pro gloria **Christi** **JESU**: maxime cum nil videatur in ipso, quod quidquam habeat splendoris, nec per quod luculenter discerni possit à cæteris hominibus. Nonnè in universo mundo conspicienda se præbeant inusi-

Magnificus
introitus **Fili**
Dei **in** **mun-**
dum.

Cun
fera
ractu
rati

Tene
nes
te v
mira

inuitata prodigia, quando Majestas DEI eo nomine descendit de cælo, ut ritu solenni suum in orbem faceret ingressum? Ita est, conspecta sunt il-

la tum valdè stupenda, tum admodum numerosa, juxtà bonorum Auctorum testimonia, quorum tibi hic annotabo nonnulla.

ARGUMENTUM.

Plura prodigia, quæ conspecta sunt intrante in mundum Jesu Christo, quæ manifestè probant, ipsum esse DEum.

ARTICULUS IV.

Cur magis deferamus miraculo, quam rationi?

Naturaliter videre desideramus quidquam insoliti; solum & unicum prodigium à nobis conspectum, quòdque nostrum attonitum reddet animum, plùs roboris habebit ad persuadendum nobis, quàm plures rationes optimæ cum toto valore suo, totà evidentia suâ. Hoc forsàn oritur ex eo, quòd, cum ratio non excedat nostras vires, ipsam non tanti æstimamus; quòdque prætendamus defendere nos contra ipsam per alias rationes ab intellectu nostro inventas, quas ejusdem esse roboris nobis persuademus. Sed unicum miraculum inserit nescio quam animo nostro æstimationem illius potentia, quæ est supra nos, cui confestim judicamus, nostrum submittendum esse judicium.

Tenemur omnes curiositate videndi miraculum.

Omnes homines innatò flagrant desiderio aspiciendi prodigia, quæ transcendant vires naturæ: dæmones naturaliter feruntur eò, ut fingant illa, ad de-

ciendos homines; sed Deus solus prodigia vera, cum placuerit illi, operari potest ad homines instruendos, tum commovendos. Deum esse oportet, vel continere potestatem Dei in manibus, ad patrandum aliquid, quod vel vires naturæ superet, vel ordinarias ipsius leges subvertat. Tanta conspecta sunt prodigia in pluribus mundi partibus & in cunctis naturæ sedibus, tempore nascentis Christi Jesu, ut totus mundus evidenter observans, manum Dei hanc esse, quæ illa operetur, non immeritò judicare potuerit, magnum quid & prorsus insolitum accidere debuisse in terris, cum tot mutæ creaturæ ipsius loquerentur oculis modo tam inusitato, tamque stupendo, ad illud ipsi annuntiandum.

1. Tres soles apparuerunt in cælo, qui conjunxerunt se in unum, ad insinuandum hominibus, quòd tres naturæ, quæ sunt divinitas, anima rationalis & corpus

Plura prodigia apparuerunt nascense Domino.